

Paa Dagsordenen stod først Forelæggelsen af adskillige Lovudkast og provisoriske Anordninger.

Justitsministeren: Af de i Justitsministeriet udarbejdede Lovudkast, som det af Regjeringen er vedtaget at skulle forelægges Landstthinget, skal jeg tillade mig først at forelægge det Udcast til en Lov om Forsølgningssmaaden ved Rigsretten, der i Genhold til Grundlovens § 72 er bleven udarbejdet. Udcastet er blevet omdeelt til Forsamlingens Medlemmer, og Motiverne til det ere vedhæftede samme, og jeg tør derfor maaskee ansee det for unødvendigt at oplæse det.

Det ommeldte Udcast med Motiver, som Justitsministeren dermed afgav til Formanden, er saalydende:

Udcast

til

en Lov om Forsølgningssmaaden ved Rigsretten.

§ 1.

Rigsretten, der bestaaer af 16 Medlemmer, som vælges paa 4 Aar, Halvdelen af Landstthinget og Halvdelen af Landets øverste Domstol, iblandt disses egne Medlemmer, paakjender i første og eneste Instantis deels de af Folkethinget imod Ministrene anlagte Sager, og deels de Sager, i hvilke Kongen finder Grund til at lade Andre tiltale for Rigsretten for Forbrydelser, som han finder særdeles farlige for Staten, naar Folkethinget dertil giver sit Samtykke. Udenfor disse ivente Tilfælde har Rigsretten ingen dømmende Myndighed.

§ 2.

Saa snart Rigsdagen første Gang er sammentraadt, vælger Landstthinget otte af dets Midte, og de faste Tilforordnede i Landets øverste Domstol ligeledes otte af deres Midte til Medlemmer af Rigsretten for en Tid af 4 Aar. Efter Udløbet af denne Tid foretager saavel Landstthinget som Landets øverste Domstol nyt Valg hver paa otte Medlemmer af Rigsretten, og saaledes fremdeles hvert 4de Aar.

Opløses enten hele Rigsdagen eller Landstthinget alene, betragtes derved tillige Rigsretten som opløst, og Landstthinget har derfor,

saasnart det paany er sammentraadt, at foretage nyt Valg paa otte af dets Midte til Medlemmer af Rigsretten for en Tid af fire Aar, hvilket samtidigt dermed skeer af Landets øverste Domstol for dens Vedkommende.

Hvergang Valg saaledes foregaaer paa Rigsrettens Medlemmer, vælger Landstthinget foruden de 8 ovennævnte Medlemmer endvidere 3 Suppleanter, som efter den Orden, hvori de ere valgte, ville have at indtræde i Retten, naar Nogen blandt de af Landstthinget valgte Medlemmer maatte enten for bestandigt udtræde af Retten, saasom hvis han dør eller ophører at være Medlem af Landstthinget, eller kun i den enkelte Sag ikke kan sidde i Retten formedelt Sygdom, Slægtskabsforhold eller noget andet lovligt Forsald, hvis Gylldighed Retten selv paakjender.

Indtræde lignende Tilfælde med Hensyn til de af Landets øverste Domstol valgte Medlemmer, vælger samme Domstol en anden af dens faste Tilforordnede til at sidde i Rigsretten i den Udtrædendes Sted.

§ 3.

Samtlige Medlemmer af Rigsretten aflægge, førend de tage Sæde i Retten, følgende skriftlige Ed, der opbevares i Rigsrettens Archiv:

„Jeg lover og sværger for Gud, den Alvidende, at jeg som Medlem af Rigsretten vil handle, kjende og dømme overeensstemmende med Rigets Love, og hverken af Had eller Avind, af Venkskab, for Gunst eller Gave, af Frygt eller Haab eller nogensomhelst anden op tankelig Bevæggrund give min Stemme til, hvad der efter min Overbeviisning er Uret, men derimod alene have Gud og Retfærdighed for Dine. Saa sandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord!“

§ 4.

Rigsretten holdes for aabne Døre, medmindre Retten i noget enkelt Tilfælde af særdeles Grunde, navnlig med Hensyn til Rigets ubvortes Forhold, finder det Modsatte nødvendigt.

§ 5.

Hvergang Landstthinget og Landets øverste Domstol have foretaget de almindelige Valg paa Medlemmer af Rigsretten, hvormed de gjenfærdigen have at meddele hinanden Under-